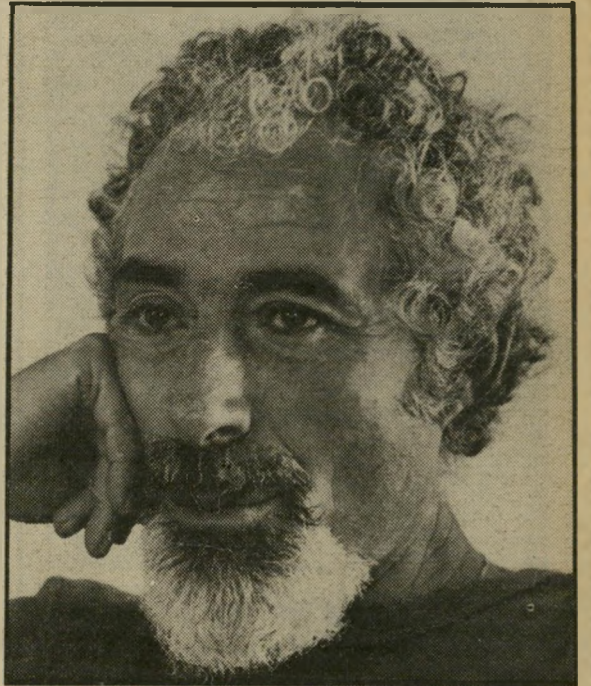

ברכה שוב לבד

לפני עשר שנים היא היתה נערת זוהר תל-אביבית ושחקנית תיאטרון בהימיה ובקאמרי. אחרי שהמישטרה פרצה לדירתה וחיפשה חשיש. העדיפה ברכה נאמן להסתלק, עובה את הארץ בסערה.

ריווד לוי
בן שתי יבשות

בעיקבות הסערה שהתחוללה או סביבה. קיבלה ברכה מיכ"תב ממהגוס חשמל צעיר בשם ריווד לוי, הוא הביע

ברכה נאמיר
לקרוא בקלפים

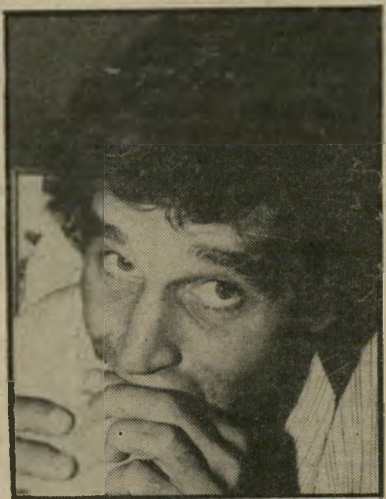
השתתפות בצערה והזמין אותה להצטרף אליו לאיראן. שם עבד בשירות חברה אמריקאית, שבנתה שדות-תעופה. ברכה קיבלה את ההזמנה בשימחה. ארזה את מיוודותיה ונעלמה. העיר תל-אביב איבדה או שחקנית כישרונית ומבטיחה. אחת מנערות-הזוהר היותר סופולאריות שלה. הנסיעה לאיראן התפתחה לרומן תוסס. השניים חזרו לארץ כדי להינשא. ובתום הטקס הם חזרו לטהראן. או הסתגרה ברכה בביתה וילדה את בנה ר'לוי. אחרי שנתיים עברו בני-הזוג לבאג' קוק. אחרי שריפה גדולה שפרצה שם, שרוב רכושם אבד בה. עברו השניים לסאן-פרנסיסקו. לפני כשבוע שנים נולדה יסמין, בתם השניה. אחרי-כך בא דויד לישראל ועבד כאן. ברכה נשארה בסאן-פרנסיסקו והיתה למומחית לעיסקי הטיבעונות. היא ניוונה מגרגירים שונים. ואף למדה לעשות יוגה. מאחר יותר הצטרפה ברכה אל דויד. והשניים התכוננו לשהות בארץ כשנתיים. הם התגוררו או בדירת פאר במיגדל-דויד בתל-אביב.

לפני כשנה התחילה ברכה את נסיון ההתאקלמות שלה בארץ. היא לא עשתה תוכניות לתמיד, ולא ידעה בדיוק מה היא רוצה לעשות.

לפני שבועות קצרים נסדה ברכה מדויד. היא עדיין בארץ, ושמעת שהיא קוראת עתידות, ואת המחיר היא גובה בדולרים.

כרכום אינו רק פרח

מושה ("מושלחה") שניב, אחד המנהיגים לים ברשת-העסקים של רפי שאולי, עובד זמנית את תל-אביב. משה יליד הקריות, חזר לחיפה. שם הוא מנהל את המועדון החיפאי שהקים שאולי לפני כשנה. ה-מועדון הפך מקום-בילוי יוקרתי לחיפאים ולתל-אביבים גם יחד, והיה למוקד עלייה לרגל לכל התל-אביבים הבאים לחיפה, בניניהם אמנים מפורסמים כמו יהודה כר-קן, משה טימור וצביקה פיק.

מושה שניב
אהבה טריה

שאת מפתחיות חיפה תחלב על הרווק תכול-העיניים, ותגרום לו להשאר בחיפה לצמיתות. אבל שום דבר מעין זה לא קרה.

לפני כשבוע חזרה לארץ יפהמיה אל-מונית, העונה לשם כרכום ("קומי") כר-מון. חבר משותף הפגיש אותה עם שניב, ומייד עפו שם גיציים, כמעט להבה. כרכום, שאביה הוא שליח משרד-החקיק לאות בקניה, היא בת 23 וילידת הארץ. במשך שנים ספורות חייתה היפהמיה הי צעירה וקצוצת-השיער בהולנד, שם היה לה חבר צמוד, ישראלי דווקא, הוא זאב גרדיק, בנו של המסיק המנוח גיורא צדיק.

משולש עיתונאי

כבר בדקה הראשונה הוא ידע שהוא לא יעמוד בפניה. הצעירה שבאה לעבוד בעיתון הגדול לא היתה יכולה להשאיר את חברה לדסק אדיש אליה. היא רזה, גבוהה וחושנית. הזוכירה לו מייד שהוא גבר.

הרומן פרח בתוך זמן קצר. העיתון נאית, שהיא פגוריה, העיתונאית, שהוא נשוי ובעל מישפחה, התגברו על המגבלות של מסיגרות חיהם הקודמות, יצאו לבלות ביחד ובעבור זמן אף עברו להתגורר בדירה משותפת.

נה, זה כבר היה יותר מדי, בעיתון, אומנם, זה לא הפריע לאיש, אך מישפחתו של העיתונאי הנשוי ובעל שני הילדים לא היתה יכולה לסבול זאת.

בימים אלה מתבררת תביעת-הגידושין שהגישה, האשה, שלא היתה יכולה לשאת את אורח-החיים החדש של בעלה. העיתון נאי ממשיך להתגורר עם העיתונאית ולא הסכים לשלוש-בית, האהבה בניניהם פורחה, ומי יודע, אולי אחרי הגט שלו מאשתו הראשונה, ישובי אחרי חברתו הצעירה לרבנות, ויהפכו את חיהם המשותפים לחוקיים, כדת משה וישראל מימים ימימה.

בית-מישפט בהליכים

מזה חודשים אחדים שבית-המישפט ה-מחוזי בתל-אביב דומה למשרד-שידוכים. כמה מהשופטים השופטות הנכבדות שינו את הסטאטוס האישי שלהם באופן דראסטי. נראה שהדרמות הגדולות בהיכל-

נגה, אבל הוסיפו גם את השם תות ב-תעודת הזהות.

למה תות? זהו פרי מרהיב-עיניים. "תו-תה", בסלנג החיפאי של החברה זוהי יפהמיה אמיתית. "תות" בצרפתית זה "הכל".

זהו שם מיוחד, פרי מחשבתם של הו-רים מיוחדים. צוקי היא מקדמת-תערוכות ציור ופיסול, ומסייעת לאמנים בתחילת דרכם. יגאל, שהוא עיתונאי בעל המשמר, מוכר, לא פחות כסופר. מאחוריו כבר שלר-שה ספרים: סתיו 69 היה גשום, התרב-עוט ומים ביד, הרביעי בדרך, וגם לו מח-פס יגאל שם.

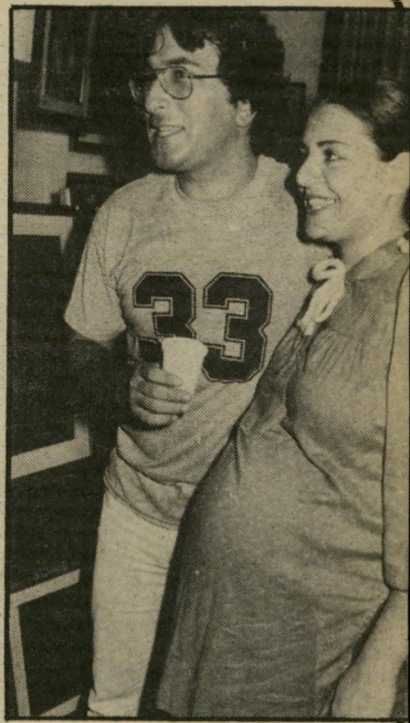
מיותר לציין, שהשניים נמצאים בצד ה-שמאלי של המפה הפוליטית. כאשר נול-דה הבת שמה יגאל כפליים ואמר: "אצי-לי אריק לא יקבל שום צנחן". ואם כבר פוליטיקה, הוא הוסיף שהשם יוצא-הדופן שהוא רצה להעניק, ביחד עם אשתו, לב-תם הוא חלק מתפיסת עולם שעדיף שה-ילדה תגדל בתרבות של מיעוט, כבר מגיל רך.

אך למה להכביר מילים? ליגאל הב-ארישבעי וצוקי הצפתית, שתקעו יחד ב-נקודת האמצע בין שתי הערים, בתל-אביב, נולדה בת בכורה. אני מצרפת את איח-לי להולדת תות, סליחה נגה, הראשונה לבית גלאי.

נוגה או תות

בדרך כלל, כשהסבא הסבא לוחצים, נותנים הורים טריים לבנם שם שני וגומרים עם כאבה-ראש. צוקי ויגאל גלאי החליטו לקרוא לבתם, שנולדה לפני שבעה, נגה וגם תות.

בהתחלה הם חשבו לקרוא לה תות בל-בד, אך בעיקבות לחצים בלתי-פוסקים של כל מיני ידידים, החליטו על השם

צוקי ויגאל גלאי
רנע 1991